Mökästä mökään

Kesällä tulee kierreltyä erilaisissa riennoissa, joita Suomessa kyllä riittää. Monen tapahtuman tasoa yritetään kohentaa vääntämällä äänen säätimet täysille. Mutta paraneeko mikään mökää lisäämällä?

Koulukaupunkini Kouvolan kasvattina pesäpallo jäi nuorena ytimiin. Nyttemmin on tullut seurattua vähän naisten pesistä. Sielläkin pauhaa musiikki lähes koko ajan. Volyymia hiljennetään vain lyöntien ajaksi. Perustuukohan musiikin soittaminen joihinkin selvityksiin?

Muistuu mieleen kriitikko Seppo Heikinheimo, joka kutsui itseään myös Mätämunaksi. Tämä lahjakas musiikin monitietäjä turhautui maailman menoon ja päätyi itsemurhaan. Jälkeensä jättämissä muistelmissaan hän mainitsi yhdeksi syyksi tekoonsa sen, että pesäpallomatseihin ei enää voi mennä, koska seillä soitetaan joka käänteessä mökämusiikkia.

Matkalla vähemmän mökäiseen Savonlinnaan jäimme toviksi Suomen Chicagoon, jonka maisemaa koristavat vanhat radiomastot ja valtava betoninen hyppyrimäki. Aika ajoin Perniössäkin viihtyvä J. Karjalainen konsertoi Lahden Sibeliustalossa.

Vanhaan teollisuuskompleksiin kunnostettua konserttisalia on hehkutettu maailmalla. Äänien kannalta se on mielestäni Suomen ylivoimaisesti paras. Se kepittää mm. Musiikkitalon keinoakustiikan mennen tullen. Lahti Sinfonia on äänittänyt salissa Osmo Vänskän johdolla monia palkittuja levyjä.

Mutta mutta, J. Karjalainen ei esiintynytkään salissa vaan isossa Metsähalli-lämpiössä, jossa juomien myyntiä voitiin jatkaa kaiken aikaa. Lasiseinäisessä pytingissä lämpötila nousi. Sen vielä kesti mutta infernaalista mölyä ei. Onneksi saattoi siirtyä suojaan terassille, jossa sellaiset ikoniset kappaleet kuten Hän ja Doris soivat vienosti.

Savonlinnassa 550-vuotiasta Olavinlinnaa ei voi syyttää mökästä. Oopperoissa ei onneksi käytetä sähköistä äänentoistoa. Korvatulpat ja kuulosuojaimet voi jättää kotiin. Saa nauttia kiviseinien kaiuista ja luonnollisista ihmiselle tutuista äänistä.

Perniö ei ollut poissa ollessamme pahemmin kärsinyt. Ei myrskytuhoja, ei tulvia eikä tulipaloja. Alhaalla pystyteltiin kovaa vauhtia rakenteita ja lavoja markkinoita varten. Ei kai vaan taas mökämusiikkia!

No, kyllähän sitä tuli. Saatiin parina iltana muutaman sadan metrin päässäkin nauttia jytästä – ihan ilmaiseksi.

Monien tutkimusten mukaan suomalaisten kuulo on heikentymässä. Työpaikoille on säädetty selvät rajat päivittäiselle melualtistukselle ja äänen huippupaineelle. Niiden ylittyessä työntekijöille on hankittava toimivat kuulosuojaimet. Oikein toimittaessa töissä kyllä pärjää.

Konserteissa ja festareilla työpaikoille säädetyt melurajat paukkuvat moninkertaisesta. Melu voi nousta yli 100 desibelin, mikä takuuvarmasti aiheuttaa jo lyhytaikaisenakin kuulovaurioita. En tunne tarkasti käytäntöjä, mutta olen huomannut, että soittajat kyllä suojaavat esiintymisen aikana kuuloaan. Ja pakkohan niin on tehdä.

Kuulovaurio kehittyy pitkän ajan kuluessa. Nuorena ei ajattele niin vakavasti tulevia aikoja. Ehkä elämästä eläkkeellä muodostuukin onnellisempaa, kun kuulo on riittävästi huonontunut ja muuttunut yhä valikoivammaksi.

pajen.fi